31/01/2020

«Με την πίστη επιβίωσε το Γένος – η Ορθοδοξία διέσωσε το Γένος»

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Κατά τον βαρυστένακτο καιρό της δουλείας, αγιορείτες μοναχοί, ιερομόναχοι αναδεικνύουν τα αγιορείτικα Μετόχια, παραλλήλως προς τα άλλα της υποδούλου Ρωμιοσύνης ιερά Σκηνώματα, φάρους ζωντανούς «στεριάς και θαλάσσης».

Λειτουργούν, εξομολογούν, ελεούν, παρηγορούν, βαστάζουν σθεναρά, αγόγγυστα του ραγιά τον πόνο, σιωπηλώς κηρύσσοντες εις κάποιους απογόνους των αμφισβητίας και αγνώμονας, ότι: «Με την πίστη επιβίωσε το Γένος – η Ορθοδοξία διέσωσε το Γένος – οι περισσότεροι διδάσκαλοι του Γένους ήταν κληρικοί, μοναχοί, ιερομόναχοι.

Και μέσα εις το ημίφως του Κρυφού Σχολειού διδάσκουν τα σκλαβόπουλα οι διδάσκαλοι «Για του Χριστού την πίστη την αγία», ξυπνώντας και θερμαίνοντας τον πόθο τους, «για της Πατρίδος την ελευθερία». Θα έλθει κάποια ημέρα «το ποθούμενο», είχε προφητεύσει ο Άγιος Κοσμάς. Θα έλθει και ο καθένας με τον τρόπο του και όλοι από κοινού, ας είναι έτοιμοι, να συνεργήσουν εις τον ερχομό

του.

Το φεγγαράκι το λαμπρό έφεγγε τα Ρωμιόπουλα διαυγέστατα από όσο η ημισέληνος τον κατακτητή και εβγήκαμε, δι’ ευχών των Αγίων, δια θυσιών των ηρώων εις το ξέφωτο της ελευθερίας.

Όμως θέλει «αρετή και τόλμη» να καίει στα σπλάχνα του ο Ρωμιός, δια να μην του σβήσουν οι άνεμοι των καιρών το λυχνάρι της ελευθερίας του, της δια βαρυτίμου προγονικού αίματος και πνεύματος εξαγορασθείσης.

Φωτεινό ορόσημο εις την πορεία των πιστών το Κρυφό Σχολειό του χθες, του σήμερα, του αύριο. Από τις κατακόμβες των πρωτοχριστιανικών χρόνων έως αυτές των εσχάτων ημερών.

Κρυφό Σχολειό: η κάθε οικογένεια, η κάθε ενορία, η κάθε ζωντανή – ζεστή γωνιά της Ρωμιοσύνης.

Κάτι ανάλογο ως φλόγα ακοίμητη, ως φέγγος ιερό από αυτήν την δάδα την προγονική, έπαιρναν-παίρνουν μέσα τους και οι απόδημοι ομογενείς μας, ξένοι εκεί στα ξένα, διάσπαρτοι, επάγρυπνοι στα πέρατα της Οικουμένης, ιδίως όσων εις το αίμα λαλεί της Ρωμιοσύνης πνεύμα.

Κοσμοπολίτες, παρεπίδημοι, με καρδία πάλλουσα δια την επίγεια και την ουράνια Πατρίδα. Με ζωντανή την νοσταλγία της επιστροφής τους εις μία εκ των δύο την κάτω ή την άνω, κατά την άνωθεν Βουλή, ως παραινεί ο ψαλμωδός:

«Επίστρεψον ψυχήν μου εις την αναπαυσίν σου, εις τον τόπον των Πατέρων σου».

Ποιος δεν το γνωρίζει; Η πατρίδα μας η αληθινή είναι ο ουρανός. Αν και είμεθα από την γη, όμως με τελικό προορισμό τον ουρανό. Ξένοι εδώ και όλα ξένα.

«Ο ξένος και ο ποταμός τον τόπο τους γυρεύουν!».

Από το βιβλίο: «Άγιον Όρος – Οικουμενισμός και κόσμος» – Μοναχός Λουκάς Φιλοθεΐτης
(Επιμέλεια εκδόσεως: Γραφικές τέχνες- Εκδόσεις «Το Παλίμψηστον»)